TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 15. maijā *

Lieta C-442/04

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2004. gada 21. oktobrī cēla

**Spānijas Karaliste**, ko pārstāv E. Brakehaiss Konesa [*E. Braquehais Conesa*] un A. Sampols Pukuruls [*A. Sampol Pucurull*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

**Eiropas Savienības Padomi**, ko pārstāv H. Monteiro [*J. Monteiro*] un F. Florindo Gižons [*F. Florindo Gijón*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

ko atbalsta

**Eiropas Kopienu Komisija**, ko pārstāv T. van Reins [*T. van Rijn*] un F. Himeno Fernandess [*F. Jimeno Fernández*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 31. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Iesniedzot prasības pieteikumu, Spānijas Karaliste lūdz atcelt Padomes 2004. gada 19. jūlija Regulas (EK) Nr. 1415/2004, ar ko nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti dažiem zvejas apgabaliem un zivsaimniecības nozarēm (OV L 258, 1. lpp.), 1.–6. pantu.

**Atbilstošās tiesību normas**

*Regula (EK) Nr. 1954/2003*

2 Padomes 2002. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 59. lpp.) 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka "Padome izveido Kopienas pasākumus, kuri reglamentē pieeju ūdeņiem un resursiem un noturīgu zvejas darbību veikšanu". Šīs pašas regulas 4. panta 2. punkta f) apakšpunktā šo pasākumu vidū min pasākumus, kuri ir paredzēti zvejas intensitātes samazināšanai, kuri attiecībā uz kuģi nozīmē tā jaudas reizinājumu ar tā aktivitāti un attiecībā uz kuģu grupu — visu grupas kuģu zvejas intensitāšu summu.

3 Padomes 2003. gada 4. novembra Regula (EK) Nr. 1954/2003, kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 (OV L 289, 1. lpp.), ir viens no šiem pasākumiem, kurš saskaņā ar tās 1. pantu nosaka kritērijus un procedūras attiecībā uz režīmu, kas ir saistīts ar zvejas intensitātes pārvaldību ICES V, VI, VII, VIII, IX un X apgabalā, kā arī CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. rajonā.

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 1954/2003 otro un ceturto apsvērumu pēc tam, kad, sākot no 2002. gada 31. decembra, nebūs spēkā Akta par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās noteikumiem un Līgumu pielāgojumiem (OV 1985, L 302, 23. lpp., turpmāk tekstā — "Pievienošanās akts") noteikumi, kas reglamentē piekļuvi dažiem apgabaliem un resursiem, tā paredz pielāgot jaunajai tiesiskajai situācijai dažus noteikumus Padomes 1995. gada 27. marta Regulā (EK) Nr. 685/95 par zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem (OV L 71, 5. lpp.) un Padomes 1995. gada 15. jūnija Regulā (EK) Nr. 2027/95, ar ko

izveido zvejas intensitātes pārvaldības režīmu attiecībā uz dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem (OV L 199, 1. lpp.), kas ir grozīta ar Padomes 1999. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 149/1999 (OV L 18, 3. lpp.), kā arī nodrošināt, ka pašreizējais zvejas intensitātes vispārējais līmenis attiecīgajos apgabalos nepieaug.

5 Regulas Nr. 1954/2003 3. pantā ar nosaukumu "Pasākumi attiecībā uz bentālo zivju sugu, kā arī dažu gliemju un vēžveidīgo zveju" ir paredzēts:

"1. Izņemot apgabalā, kas noteikts 6. panta 1. punktā, dalībvalstis:

a) novērtē to kuģu zvejas intensitātes līmeņus, kuru kopējais garums ir 15 metri vai vairāk, nosakot tos kā gada vidējo rādītāju laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam katrā ICES apgabalā un CECAF rajonā, kas minēts 1. pantā, attiecībā uz bentālo zivju sugu zivsaimniecību, izņemot to bentālo zivju sugu zivsaimniecību, uz kuru attiecas Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2347/2002, ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un saistītos noteikumus, kuri piemērojami zvejai dziļjūras krājumos, un ķemmīšgliemeņu, krabju un zirnekļkrabju zivsaimniecību, kā noteikts šīs regulas pielikumā. Zvejas intensitātes aprēķināšanas nolūkā kuģa zvejas jaudu izmēra kā uzstādīto jaudu, kas izteikta kilovatos (kW);

b) nosaka katras a) apakšpunktā minētās zivsaimniecības zvejas intensitātes līmeni, kas novērtēts atbilstoši a) apakšpunktam, katrā ICES apgabalā vai CECAF rajonā.

[..]"

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 1954/2003 4. pantu:

"1. To kuģu zvejas intensitāti, kuru kopējais garums ir 15 metri vai mazāk, novērtē vispārīgi katrai zivsaimniecībai un apgabalam vai rajonam, kas minēts 3. panta 1. punktā, laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam.

2. To kuģu zvejas intensitāti, kuru kopējais garums ir 10 metri vai mazāk, novērtē vispārīgi katrai zivsaimniecībai un apgabalam vai rajonam, kas minēti 6. panta 1. punktā, laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam.

3. Dalībvalstis nodrošina to, lai šo kuģu zvejas intensitāte tiktu ierobežota, ievērojot atbilstoši 1. un 2. punktam novērtētās zvejas intensitātes līmeni."

7 Turklāt Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā ir noteikts īpašs zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kas piemērojams bioloģiski jutīgam apgabalam, ko ietver Īrijas krasts, attiecībā uz kuru "dalībvalstis novērtē to kuģu zvejas intensitātes līmeņus, kuru kopējais garums ir 10 metri vai vairāk, nosakot tos kā gada vidējo rādītāju laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam, attiecībā uz bentālo zivju sugu zivsaimniecību, izņemot bentālo zivju sugu zivsaimniecību, uz kuru attiecas Regula (EK) Nr. 2347/2002, un ķemmīšgliemeņu, krabju un zirnekļkrabju zivsaimniecību, un piešķir tādējādi novērtēto zvejas intensitātes līmeni katrai minētajai zivsaimniecībai".

8 Visbeidzot, Regulas Nr. 1954/2003 11. panta 1. un 2. punktā ir noteikts, ka, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju Eiropas Kopienu Komisijai, tā iesniedz Eiropas Savienības Padomei regulas priekšlikumu, ar ko nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti katrai dalībvalstij un katram 3. un 6. pantā noteiktajam

apgabalam un zivsaimniecībai, un ka Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka šos intensitātes līmeņus. Piemērojot šo noteikumu, Padome pieņēma Regulu Nr. 1415/2004.

*Regula Nr. 1415/2004*

9 Regula Nr. 1415/2004 ir pieņemta šādā redakcijā:

"*1. pants*

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti katrai dalībvalstij un katram Regulas (EK) Nr. 1954/2003 3. un 6. pantā noteiktajam apgabalam un zivsaimniecības nozarei.

*2. pants*

Maksimāli pieļaujamie līmeņi

1. Gada maksimālā zvejas intensitāte sugu grupai, apgabalam, zivsaimniecības nozarei un dalībvalstij attiecībā uz tiem apgabaliem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1954/2003 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ir noteikta šīs regulas I pielikumā.

2. Gada maksimālā zvejas intensitāte sugu grupai, apgabalam, zivsaimniecības nozarei un dalībvalstij attiecībā uz to apgabalu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā, ir noteikta šīs regulas II pielikumā.

*3. pants*

Apgabalu šķērsošana

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka zvejas intensitātes sadalījumu pēc apgabaliem, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1954/2003 3. un 6. pantā, neizmanto tā, lai tā rezultātā zvejošanas laiks pārsniegtu zvejas intensitātes līmeni atsauces periodā.

2. Zvejas intensitāti, ko nosaka sakarā ar to, ka kuģis šķērso apgabalu, kurā zveja nav bijusi veicama atsauces periodā, neizmanto zvejas darbību veikšanai šajā apgabalā. Katra dalībvalsts uzskaita šādu zvejas intensitāti atsevišķi.

*4. pants*

Metodoloģija

Katra dalībvalsts nodrošina to, ka zvejas intensitātes uzskaites metode ir tā pati metode, ko izmanto, lai novērtētu zvejas intensitātes līmeņus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1954/2003 3. un 6. pantu.

*5. pants*

Atbilstība citām zvejas intensitātes ierobežojumu shēmām

Maksimāli pieļaujamie ikgadējās zvejas intensitātes līmeņi, kas noteikti I un II pielikumā, neskar zvejas intensitātes ierobežojumus, kas noteikti resursu atjaunošanas plānos vai jebkādos citos Kopienas tiesību aktos noteiktos pārvaldības pasākumos, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti tā pasākuma noteikumi, kas paredz zemāko zvejas intensitātes līmeni.

*6. pants*

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

[..]"

**Process un lietas dalībnieku prasījumi**

10 Tā kā 2004. gada 29. janvārī Spānijas Karaliste cēla prasību, kas tika reģistrēta ar lietas numuru C-36/04, lūdzot atcelt Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, 2005. gada

2. martā tika nolemts apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad tiks pasludināts spriedums šajā tiesvedībā.

11 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 9. marta rīkojumu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam šīs prasības ietvaros.

12 Ar 2006. gada 30. marta spriedumu lietā C-36/04 Spānija/Padome (Krājums, I-2981. lpp.) Tiesa noraidīja prasību, ar kuru tika lūgts atcelt tikai Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, norādot, ka šie noteikumi nav nodalāmi no pārējās regulas daļas un līdz ar to prasība nav pieņemama.

13 Pēc minētā sprieduma pasludināšanas un tiesvedības atsākšanas šajā lietā Spānijas Karaliste oficiāli savā replikā norādīja uz iebildi par Regulas Nr. 1954/2003 prettiesiskumu un uzturēja spēkā prasījumus atcelt Regulas Nr. 1415/2004 1.–6. pantu un piespriest iestādei, kura ir atbildētāja lietā, segt tiesāšanās izdevumus.

14 Padome un Komisija lūdza noraidīt prasību un piespriest Spānijas Karalistei segt tiesāšanās izdevumus.

**Par iebildes par prettiesiskumu pieņemamību**

*Lietas dalībnieku argumenti*

15 Padome uzskata, ka Spānijas Karalistes izvirzītā iebilde par Regulas Nr. 1954/2003 prettiesiskumu ir nepieņemama, jo, pirmkārt, tā tika iesniegta novēloti, proti,

iesniedzot repliku, nevis prasības pieteikumu, un, otrkārt, dalībvalsts jebkurā gadījumā nevar apstrīdēt minētās regulas spēkā esamību pēc tam, kad ir pagājis EKL 230. panta piektajā daļā noteiktais termiņš.

16 Pirmkārt, tā norāda, ka Reglamenta 42. panta 2. punktā ir aizliegts tiesvedības laikā izvirzīt jaunus pamatus, un Spānijas Karalistes celtās prasības noraidīšana lietā, kuras ietvaros tika pieņemts spriedums iepriekš minētajā lietā Spānija/Padome, nav uzskatāma par jaunu faktu šī noteikuma izpratnē.

17 Otrkārt, tā atzīmē, ka, ja dalībvalstij tiktu atļauts apstrīdēt Kopienu regulas spēkā esamību pēc tam, kad ir pagājis EKL 230. panta piektajā daļā noteiktais termiņš, ceļot iebildi par prettiesiskumu katru reizi, kad iestāde pieņem šīs regulas īstenošanas aktu, tas ļautu bezgalīgi apstrīdēt tādus Kopienu tiesību aktus, kas rada tiesiskas sekas, un būtu pretrunā prasības iesniegšanai paredzētā termiņa mērķim nodrošināt tiesisko drošību. Lai gan Spānijas Karaliste apstrīdēja Regulu Nr. 1954/2003 iepriekš minētajā termiņā lietas, kurā tika pieņemts iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/Padome, ietvaros un lai gan lieta neattiecas uz lēmumu, tomēr šajā gadījumā ir jāpiemēro judikatūra, saskaņā ar kuru Kopienu iestāžu pieņemta lēmuma adresāts, kurš to nav apstrīdējis EKL 230. panta piektajā daļā noteiktajā termiņā, nevar atsaukties uz šī lēmuma prettiesiskumu, jo tas ir kļuvis galīgs (1983. gada 15. novembra spriedums lietā 52/83 Komisija/Francija, *Recueil*, 3707. lpp., 10. punkts; 1994. gada 9. marta spriedums lietā C-188/92 *TWD Textilwerke Deggendorf*, *Recueil*, I-833. lpp., 13. punkts, un 2001. gada 15. februāra spriedums lietā C-239/99 *Nachi Europe*, *Recueil*, I-1197. lpp., 29. punkts).

18 Komisija, kura ir iestājusies lietā Padomes atbalstam un vēlas, lai prasība tiktu noraidīta kā nepamatota, norāda, ka Regula Nr. 1954/2003 un Regula Nr. 1415/2004, ar kuru iepriekšējā regula tikai tiek īstenota, ir tik cieši saistītas, ka pašreizējā prasība gandrīz burtiski atkārto prasību, kas bija pamatā iepriekš minētajam spriedumam lietā Spānija/Padome. Pašreizējā prasība patiesībā nav vērsta pret Regulu Nr. 1415/2004,

bet gan drīzāk pret Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, jo nevienā no izvirzītajiem prasības pamatiem nav īpaši vai tieši minēta Regula Nr. 1415/2004. Līdz ar to, lūdzot uzsākt pašreizējo tiesvedību pēc tam, kad ir pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/Padome, Spānijas Karaliste cenšas izvairīties no minētā sprieduma sekām. Tā kā ar pēdējo minēto spriedumu tās prasība tika noraidīta, pašreizējā prasība ir "bez priekšmeta".

19 Turklāt atbilstoši Komisijas viedoklim prasītāja nevarēja celt iebildi par tāda tiesību akta prettiesiskumu, par kuru tā varēja iesniegt prasību atcelt tiesību aktu. Turklāt šī iebilde, kas nerada jautājumu, kurš ir saistīts ar sabiedrisko kārtību, bija tieši jānorāda, jau iesniedzot prasības pieteikumu. Tā tika celta pēc termiņa beigām un nozīmē jauna pamata izvirzīšanu, kā arī sākotnējās prasības grozīšanu, tādējādi pārkāpjot Reglamenta 42. pantu. Visu šo iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka pašreizējā prasība jānoraida, neizskatot lietu pēc būtības.

20 Spānijas Karaliste norāda, ka Regulai Nr. 1954/2003 un Regulai Nr. 1415/2004 ir tieša juridiska saikne un iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/Padome ir jauns faktisks un tiesību apstāklis, kas ir atklājies tiesvedības laikā, līdz ar to tās izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama. Tā piebilst, ka šī iebilde neapdraud nedz tiesiskās drošības principu, nedz sprieduma *res judicata* spēku, jo tā termiņā ir iesniegusi prasību pret pamata regulu un īstenošanas regulu un Tiesa savā iepriekšējā spriedumā nav spriedusi pēc būtības.

*Tiesas vērtējums*

21 Saskaņā ar EKL 241. pantu "lietās, kurās izskata Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgi pieņemtās regulas vai arī Padomes, Komisijas vai [Eiropas Centrālās bankas]

pieņemtās regulas, jebkura puse var atsaukties uz 230. panta otrajā daļā izklāstītajiem iemesliem, lai Tiesā pierādītu, ka attiecīgā regula nav piemērojama, arī tad, ja ir beidzies 230. panta piektajā daļā noteiktais termiņš".

22 No šī panta izriet, ka, izskatot lietu, dalībvalsts var apstrīdēt regulas likumību, par kuru tā nav iesniegusi prasību par tiesību akta atcelšanu pirms EKL 230. panta piektajā daļā noteiktā termiņa beigām. Šajā sakarā jāatzīmē, ka, tā kā dalībvalstu tiesības iesniegt prasību par regulas atcelšanu nav ierobežotas, ja tiktu atzīta Padomes un Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, saskaņā ar kuru būtībā dalībvalsts nevar atsaukties uz regulas prettiesiskumu pēc tam, kad ir beidzies iepriekš minētais termiņš, jo tā var lūgt to atcelt šajā termiņā, tas nozīmētu, ka dalībvalstīm tiktu liegtas tiesības lietas izskatīšanas laikā apstrīdēt regulas tiesiskumu, lai norādītu Tiesai uz tās nepiemērojamību. Tā kā šāds risinājums, kā to norāda ģenerāladvokāts secinājumu 61. punktā, būtu pretrunā pašai EKL 241. panta redakcijai, kas šādas tiesības paredz "jebkurai pusei" (skat. 2003. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-11/00 Komisija/ECB, *Recueil*, I-7147. lpp., 76. punkts), šī iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

23 Attiecībā uz Padomes un Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību, kas pamatota ar Spānijas Karalistes iebildes par prettiesiskumu novēlotu iesniegšanu, ir skaidrs, ka šī iebilde oficiāli tika norādīta replikā pēc tam, kad tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/Padome, ar kuru tika noraidīta prasītājas iesniegtā prasība par Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, lai gan, pirmkārt, šāda iebilde, lai tā būtu pieņemama, principā ir jānorāda prasības pieteikumā un, otrkārt, šīs prasības noraidīšana, pretēji Spānijas Karalistes viedoklim, nevar tikt uzskatīta par faktisku vai tiesību apstākli, kurš ir atklājies tiesvedības laikā Reglamenta 42. panta 2. punkta izpratnē (šajā sakarā skat. 1982. gada 1. aprīļa spriedumu lietā 11/81 *Dürbeck*/Komisija, *Recueil*, 1251. lpp., 17. punkts).

24 Tomēr šajā gadījumā no prasības pieteikuma izriet, ka Spānijas Karaliste, to iesniedzot, lūdz atcelt Regulas Nr. 1415/2004 1.–6. pantu, kas veido šīs regulas noteikumu kopumu, kā vienīgo argumentu norādot, ka ar šiem pantiem tiek īstenots Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pants, kuru likumību tā apstrīd, norādot, ka šie panti pārkāpj nediskriminācijas principu un ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, pieņemot pēdējās minētās regulas 6. pantu. Tomēr, replikā skaidri izvirzot iebildi par Regulas Nr. 1954/2003 prettiesiskumu kopumā, Spānijas Karaliste tās pamatojumam ir izvirzījusi tikai tos pamatus, ko tā jau bija norādījusi prasības pieteikumā un par kuriem Padome varēja sniegt savu nostāju jau iebildumu rakstā. Līdz ar to šķiet, ka iebilde par Regulas Nr. 1954/2003 prettiesiskumu netieši, tomēr skaidri tika norādīta prasības pieteikumā, līdz ar to arī iebilde par nepieņemamību, kas ir pamatota ar tās novēlotu iesniegšanu, ir jānoraida.

25 Turklāt jāatzīmē, ka Spānijas Karalistes izvirzītā iebilde par Regulas Nr. 1954/2003 nepieņemamību nepārkāpj sprieduma *res judicata* spēku. Tas ir saistīts tikai ar faktiskiem un tiesību jautājumiem, kas patiešām vai obligāti bija jāizskata attiecīgajā tiesas nolēmumā (2002. gada 15. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, *Recueil*, I-8375. lpp., 44. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tomēr iepriekš minētajā spriedumā lietā Spānija/Padome Tiesa nesprieda par Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. panta likumību, uz kuriem attiecas šīs lietas ietvaros celtā iebilde par prettiesiskumu, bet gan noraidīja prasījumus par to atcelšanu, pamatojoties uz to nepieņemamību.

26 No visa iepriekš minētā izriet, ka Spānijas Karalistes celtā iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama un tās pamatojumam izvirzītie pamati, kas izriet, pirmkārt, no nediskriminācijas principa pārkāpuma un, otrkārt, no pilnvaru nepareizas izmantošanas, ir jāaizskata pēc būtības.

## Par iebildes par prettiesiskumu pamatotību

*Par pamatu, kas izriet no nediskriminācijas principa pārkāpuma*

Lietas dalībnieku argumenti

27 Atsaucoties uz EKL 12. pantu un 34. panta 2. punktu, Spānijas Karaliste norāda, ka Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pants, kurš tiek īstenots ar Regulu Nr. 1415/2004, ietver diskriminējošus elementus attiecībā uz Spānijas floti, salīdzinot ar citu dalībvalstu floti, jo Padome nav ņēmusi vērā šīs flotes īpašo situāciju, kas izriet no Pievienošanās akta. Šie diskriminējošie elementi attiecas uz atsauces periodu, kurš ir noteikts šajos pantos, lai aprēķinātu zvejas intensitāti, kā arī noteiktu Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā paredzēto bioloģiski jutīgo apgabalu.

28 Pirmkārt, noteiktais atsauces periods no 1998. līdz 2002. gadam atbilst laikposmam, kurā Spānijas Karaliste atbilstoši pārejas režīmam, kurš tika noteikts ar Pievienošanās aktu un beidzās 2002. gada 31. decembrī, tika pakļauta būtiskākiem ierobežojumiem zvejas jomā nekā citas dalībvalstis. Kopš 1996. gada, pēc tam, kad 1995. gada laikā līdz ar Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95 tika pārskatīts pārejas režīms, vienīgi Spānijas flotei tika piemērots režīms, kas, pirmkārt, paredzēja ierobežotu pieeju Pievienošanās akta 158. panta noteiktajām ICES Vb, VI, VII un VIIIa, b, d un e zonām un, otrkārt, ierobežoja kuģu vienlaicīgu atrašanos jutīgā apgabalā ar nosaukumu "Irish Box", kurš kopš tā laika daļēji bija Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā paredzētais bioloģiski jutīgais apgabals. Līdz ar to, tā kā dalībvalstis atsauces periodā neatradās vienādā situācijā, minēto periodu izmantojot zvejas intensitātes aprēķināšanai, tika saglabāti pārejas pasākumi un tādējādi — diskriminācija pilsonības dēļ.

29 Otrkārt, bioloģiski jutīga apgabala noteikšana un maksimālās ikgadējās zvejas intensitātes līmeņa aprēķināšanas procedūra šim apgabalam bija diskriminējoša attiecībā uz Spānijas floti un apliecināja mēģinājumu turpināt piemērot tādus pašus pasākumus, kādi bija piemērojami bijušajā *Irish Box*, kas arī bija diskriminējoši attiecībā pret Spānijas floti. Regulas Nr. 1954/2003 septītajā apsvērumā norādītais iemesls šī apgabala noteikšanai, proti, tas, ka šajā vietā ir augsta heku mazuļu koncentrācija, patiesībā tikai kalpoja kā attaisnojums šo diskriminējošo pasākumu atstāšanai spēkā.

30 Padome norāda, ka zvejas intensitātes ierobežojums ir pasākums, kura nolūks ir ierobežot zvejas dienu skaitu vairākiem kuģiem noteiktos ūdeņos, lai garantētu zivju resursu saglabāšanu un padarītu efektīvākus nozvejas ierobežojumus, kas ir noteikti vairākiem zivju krājumiem. Tā uzsver, ka zvejas intensitātes ierobežojums atkarībā no katras valsts flotes intensitātes katrā apgabalā un katrā zvejas apgabalā laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam, kas ir noteikts Regulā Nr. 1954/2003, attiecas uz visiem Kopienas zvejas kuģiem, neatkarīgi no to piederības, līdz ar to nepastāv atklāta diskriminācija pilsonības dēļ. Ja ir aizliegtas arī visas slēptās diskriminācijas formas, atbilstoši Padomes viedoklim tomēr ir jāņem vērā judikatūra, saskaņā ar kuru pasākums var tikt uzskatīts par diskriminējošu tikai tad, ja tas ir patvaļīgs, proti, tam nav pietiekama pamatojuma un tas nav pamatots ar objektīviem kritērijiem (1982. gada 15. septembra spriedums lietā 106/81 *Kind*/EEK, *Recueil*, 2885. lpp., 22. punkts; 1985. gada 9. jūlija spriedums lietā 179/84 *Bozzetti*, *Recueil*, 2301. lpp., 34. punkts, un 1994. gada 14. jūlija spriedums lietā C-353/92 Grieķija/Padome, *Recueil*, I-3411. lpp., 25. punkts). Tomēr kritērijs, kurš ir izmantots šajā gadījumā, lai ierobežotu zvejas intensitāti, proti, izmantotā intensitāte nesenā, iepriekšējā laika posmā, būtu pilnīgi pamatots, piemērots un samērīgs ar sasniedzamo mērķi.

31 Turklāt atbilstoši Padomes viedoklim prasītāja nav pierādījusi, ka zvejas intensitātes ierobežojumi, kas ir noteikti ar Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95, būtu stingrāki par tiem, kas ir noteikti citām dalībvalstīm, vai ka, nepastāvot šiem ierobežojumiem, Spānijas kuģu intensitāte būtu lielāka par to, kādu tie faktiski īstenoja laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam.

32 Attiecībā uz zvejas intensitātes ierobežojumu Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā noteiktajā bioloģiski jutīgajā apgabalā Padome norāda, ka īpašais zvejas intensitātes ierobežojums šajā apgabalā ir paredzēts, lai novērstu risku, ka, ņemot vērā ierobežojumus, kuri ir piemērojami lielajiem apgabaliem — tādiem kā ICES un CECAF —, zvejas intensitāte koncentrētos tādos īpašos apgabalos kā šajā lietā minētais, kurā pastāv augsta heka mazuļu koncentrācija. Šis apgabals nepārklājas ar *Irish Box*, jo tas ir mazāks par pusi no tā, līdz ar to, pieņemot, ka ierobežojumi, kas Spānijas Karalistei šajā pēdējā minētajā apgabalā tika noteikti ar Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95, ir stingrāki par tiem, kas tika noteikti citām dalībvalstīm, un ka Spānijas flotes intensitāte būtu bijusi lielāka šajā apgabalā laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam, ja šie ierobežojumi nebūtu tikuši ieviesti, nav pierādīts, ka tas Spānijas flotei būtu radījis negatīvas sekas.

33 Komisija, liekot pievērst uzmanību tam, ka Regulā Nr. 1954/2003 noteiktais zvejas intensitātes aprēķināšanas veids ir identisks visām dalībvalstīm, norāda, ka atsauces periods no 1998. līdz 2002. gadam nav diskriminējošs attiecībā pret Spānijas floti. Šajā sakarā tā liek pievērst uzmanību, ka, lai gan maksimāli pieļaujamā zvejas intensitāte tika noteikta režīma ietvaros, kurš tika izveidots 1995. gadā, pamatojoties uz teorētiskiem datiem, kopš tā laika maksimāli pieļaujamā zvejas intensitāte bija jāaprēķina, piemērojot Regulu Nr. 1954/2003, pamatojoties uz objektīvu kritēriju, proti, faktiski sasniegtu zvejas intensitāti nesena un raksturīga perioda laikā.

34 Attiecībā uz bioloģiski jutīgo apgabalu Komisija uzskata, ka laikposms no 1998. līdz 2002. gadam var likumīgi būt par atsauces periodu, lai aprēķinātu zvejas intensitāti šajā apgabalā, kurš pilnībā nepārklājas ar *Irish Box*, jo tas atspoguļo intensitāti, kuru patiešām īstenoja Spānijas flote, un tā neradīja tai nekādus zaudējumus. Šī flote veica intensīvu zvejas darbību vairākos apgabalos, kas atrodas blakus *Irish Box* un kas šobrīd ir ietverti bioloģiski jutīgajā apgabalā, un kopš tā laika tās tādējādi īstenotā zvejas intensitāte tika ņemta vērā, nosakot intensitāti, kuru tā var izmantot visā šajā apgabalā. Turklāt Spānijas Karaliste nav iesniegusi nevienu pierādījumu, ka ierobežojuma, kas bija spēkā *Irish Box*, rezultātā samazinājās tās flotes darbība vai ka minētā flote būtu sasniegusi šo robežu.

Tiesas vērtējums

35 EKL 34. panta 2. punktā noteiktais nediskriminācijas princips paredz, ka līdzīgās situācijās nevajadzētu piemērot atšķirīgus noteikumus un dažādās situācijās nevajadzētu piemērot vienādus noteikumus, ja vien šāda attieksme nav objektīva pamatota (skat. 1995. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-44/94 *Fishermen's Organisations* u.c., *Recueil*, I-3115. lpp., 46. punkts; 2004. gada 9. septembra spriedumu lietā C-304/01 Spānija/Padome, Krājums, I-7655. lpp., 31. punkts, un 2007. gada 8. novembra spriedumu lietā C-141/05 Spānija/Padome, Krājums, I-9485. lpp., 40. punkts).

36 Šajā gadījumā Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. panta noteikumi, uz kuru prettiesiskumu norāda Spānijas Karaliste, ir vienādi piemērojami visām dalībvalstīm. It īpaši tādēļ, ka tajos noteiktais atsauces periods no 1998. līdz 2002. gadam, kurš saskaņā ar šiem noteikumiem ir paredzēts, lai novērtētu un vēlāk piešķirtu zvejas intensitātes līmeņus tajos paredzētajām zivsaimniecības nozarēm un zvejas apgabaliem, visā Eiropas Kopienā ir vienāds. Zvejas intensitātes ierobežojums, kas ir noteikts atkarībā no katras valsts flotes patiesi īstenotās intensitātes šajā laikposmā minētajos apgabalos un zivsaimniecības nozarēs, līdz ar to attiecas uz visiem Kopienu zvejas kuģiem, neatkarīgi no to pilsonības. Līdz ar to pasākumus, kas ir paredzēti šajos noteikumos, var uzskatīt par diskriminējošiem attiecībā uz Spānijas Karalisti tikai tad, ja, pirmkārt, kā tā uzskata, šo pasākumu pieņemšanas laikā tā atradās atšķirīgā no citām dalībvalstīm situācijā un, otrkārt, ja attiecīgajā gadījumā nav objektīva pamatojuma tam, ka Spānijas Karaliste tiek pakļauta tādam pašam zvejas intensitātes pārvaldības režīmam, kāds ir piemērojams citām dalībvalstīm.

37 Šajā sakarā ir jāsecina, kā to ģenerāladvokāts Ležē [*Léger*] ir norādījis secinājumu, kas sniegti iepriekš minētajā lietā Spānija/Padome, kurā spriedums tika pasludināts 2006. gada 30. martā, 61. un 62. punktā, uz kuriem ģenerāladvokāts atsaucas šajā lietā sniegto secinājumu 95. punktā, ka Spānijas Karalistei kopš tās pievienošanās Eiropas Savienībai līdz 2002. gada 31. decembrim tika piemēroti konkrēti ierobežojumi attiecībā uz dažu zvejas apgabalu un resursu piekļuvi un tās situācijai, lai gan

notika pakāpeniska pielīdzināšanās citu dalībvalstu situācijai, joprojām piemita īpatnības līdz šī laikposma beigām, un līdz ar to arī zvejas intensitātes noteikšanai tika izmantots šajos noteikumos paredzētais atsauces periods no 1998. līdz 2002. gadam.

38 Pievienošanās akta 156.–166. pantā ir definēts Spānijas kuģu piekļuves režīms Kopienu ūdeņiem un to resursiem, ierobežojot Spānijas kuģiem atvēlētās zvejas iespējas konkrētos Kopienu ūdeņu apgabalos. Tādējādi Pievienošanās akta 158. pantā, kuru Spānijas Karaliste min savā prasības pieteikumā, ir noteikts, ka 300 kuģiem, kuri līdz ar to tehnisko raksturojumu ir uzskaitīti Pievienošanās akta IX pielikuma sarakstā, var piešķirt atļauju veikt zvejas darbības ICES Vb, VI, VII, VIIIa, b un d rajonā, un ir noteikti nosacījumi, ar kādiem šajā sarakstā uzskaitītie kuģi var vienlaikus atrasties minētajos apgabalos. Šajā 158. pantā turklāt ir noteikts izņēmums attiecībā uz piekļuvi *Irish Box*. Pievienošanās akta 166. pantā ir precizēts, ka tā 156.–164. pantā noteiktais režīms ir piemērojams līdz datumam, kurā beidzas Padomes 1983. gada 25. janvāra Regulas (EEK) Nr. 170/83, ar ko izveido Kopienas zvejas resursu saglabāšanas un pārvaldības sistēmu (OV L 24, 1. lpp.), 8. panta 3. punktā paredzētais laikposms, proti — līdz 2002. gada 31. decembrim. Tomēr Pievienošanās akta 162. pantā tika noteikta šī režīma novērtēšanas un pielāgošanas procedūra, norādot, ka nepieciešamie pielāgojumi stājas spēkā 1996. gada 1. janvārī.

39 Līdz ar to Padome pieņēma 1994. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1275/94 par noteikumu pielāgošanu, kas paredzēti Spānijas un Portugāles Pievienošanās akta nodaļās par zvejniecību (OV L 140, 1. lpp.), kā arī Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95, kas tika atceltas ar Regulu Nr. 1954/2003. Regulas Nr. 1275/94 1. pantā ir noteikts, ka attiecībā uz Spānijas Karalisti no 1996. gada 1. janvāra atbilstoši turpmākajiem regulas pantiem stājas spēkā noteikumi par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, kas paredzēti Pievienošanās akta 156.–166. pantā, iekļaujot tos Kopienas pasākumos, kas paredzēti šīs regulas 3. un 4. pantā un attiecas uz visiem Kopienas kuģiem. Šīs pašas regulas 3. pantā ir noteikts, ka Padome saskaņā ar Padomes 1992. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3760/92, ar ko izveido Kopienu zivsaimniecības un akvakultūras sistēmu (OV L 389, 1. lpp.), 4. un 8. pantu pieņem Kopienas pasākumus, kuros paredz nosacījumus par piekļuvi zonām un resursiem, uz kuriem attiecas īpaši noteikumi

atbilstoši Pievienošanās akta 156.–166. pantam, un šādiem pasākumiem jāatbilst principam, ka zvejas intensitāti nedrīkst palielināt virs līmeņa, kas ir paredzēts Pievienošanās akta 158., 160., 164. un 165. pantā. Atbilstoši šim 3. pantam Padome pieņēma Regulu Nr. 685/95, kas no 1996. gada 1. janvāra noteica kritērijus un kārtību, kādā ievieš zvejas intensitātes vadības sistēmu [pārvaldības režīmu] ICES Vb, VI, VII, VIII, IX un X zonā [apgabalā], kā arī CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. apgabalā [rajonā]. Šis režīms vēlāk tika noteikts Regulā Nr. 2027/95, kas katrai dalībvalstij noteica maksimāli pieļaujamo zvejas intensitāti zivsaimniecības nozarei. Attiecībā uz *Irish Box* Regulas Nr. 685/95 3. panta 5. punktā tika noteikts, ka attiecīgās dalībvalstis novērtē zvejas intensitāti šajā apgabalā, pamatojoties uz savu kuģu esošo aktivitātes pakāpi, izņemot tos kuģus, kas kuģo ar Spānijas karogu un kuru skaits šajā apgabalā nedrīkst pārsniegt 40.

40 Līdz ar to Spānijas Karaliste, kas to arī uzsver, brīdī, kad tika pieņemta Regula Nr. 1954/2003, atradās atšķirīgā situācijā nekā citas dalībvalstis, un to īpaši raksturoja tas, ka zvejas iespējas, kas tika noteiktas Pievienošanās aktā un tika ierobežotas līdz 40 Spānijas kuģiem, kuri varēja vienlaikus atrasties *Irish Box*, nevarēja palielināt laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam.

41 Tomēr tas, ka uz Spānijas Karalisti attiecās tāds pats Regulā Nr. 1954/2003 noteiktais zvejas intensitātes pārvaldības režīms kā uz citām dalībvalstīm, šķiet, ir objektīvi pamatots. Pirmkārt, šis režīms nosaka zvejas intensitātes novērtēšanas metodi, kas ir pamatota ar objektīviem datiem, proti, katras dalībvalsts patiesi īstenoto zvejas intensitāti attiecīgajos zvejas apgabalos un zivsaimniecības nozarēs pēdējo piecu gadu laikā. Otrkārt, šī režīma mērķis ir sekmēt zivsaimniecības resursu saglabāšanu, nodrošinot saskaņā ar minētās regulas ceturto apsvērumu, lai pašreizējais zvejas intensitātes vispārējais līmenis nepieaug.

42 Šajā sakarā jānorāda, ka zvejas resursu saglabāšanas mērķis un zvejas darbību relatīvas stabilitātes princips ietekmē visu Kopienu tiesisko regulējumu šajā jomā, tostarp, kopš brīža, kad tika pieņemts Pievienošanās akts, līdz Regulas Nr. 1954/2003 pieņemšanai, to, kura mērķis bija integrēt Spānijas Karalisti kopējā zivsaimniecības politikā. Tādējādi Regulas Nr. 1275/94 trešajā apsvērumā ir noteikts, ka "jaunajiem noteikumiem pēc iespējas jānodrošina Spānijas [..] pilnīga iekļaušana kopējā zivsaimniecības politikā un pilnīgi jāatbilst *acquis communautaire*, jo īpaši attiecībā uz nosacītas stabilitātes principu un ūdeņu brīvas pieejamības principa izņēmumiem, kā to nosaka [..] Regula (EEK) Nr. 3760/92". Turklāt Regulas Nr. 1275/94 ceturtajā un piektajā apsvērumā ir noteikts, "ka ar brīvu piekļuvi ūdeņiem jānodrošina izvietotās zvejas jaudas uzraudzība, lai nodrošinātu attiecīgo zvejas līdzekļu atbilstību pieejamajiem resursiem" un "šie pielāgojumi nedrīkst izraisīt esošās zvejas intensitātes vispārēju palielinājumu attiecīgajā ICES un CECAF zonā un negatīvi ietekmēt resursus, uz kuriem attiecas kvantitatīvie nozvejas ierobežojumi". Tāpat Regulas Nr. 685/95 trešajā un ceturtajā apsvērumā ir noteikts, ka "ir jāaizsargā esošais līdzsvars un *acquis communautaire*, jo īpaši relatīvās stabilitātes princips" un "ir jānodrošina, lai nepalielinātos esošās zvejas intensitātes kopapjoms zvejas apgabalos un krājumos, ko aptver Pievienošanās akts".

43 Turklāt attiecībā uz bioloģiski jutīgu apgabalu, uz kuru attiecas īpašais zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kas ir noteikts Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā, vispirms no lietas materiāliem izriet, ka šī apgabala pārklāšanās ar *Irish Box* ir ierobežota, jo tā pārklāj mazāk kā pusi no pēdējā minētā apgabala. Līdz ar to nevar apgalvot, ka minētā bioloģiski jutīgā apgabala izveidošana un gadskārtējā zvejas intensitātes maksimālā līmeņa aprēķināšanas procedūra šim pašam apgabalam liecina par mēģinājumu turpināt piemērot tādus pašus pasākumus, kādi tika piemēroti *Irish Box*. Turklāt no Regulas Nr. 1954/2003 septītā apsvēruma un 6. panta izriet, ka šajā pantā noteiktā īpašā zvejas intensitātes ierobežojuma mērķis ir saglabāt zvejas resursus apgabalā, kurā ir augsta heka mazuļu koncentrācija, un ka piemērotā zvejas intensitātes līmeņa novērtēšanas metode arī ir pamatota ar objektīvu kritēriju, proti, zvejas intensitāti kuģiem, kuru kopējais garums ir 10 metri vai vairāk, un kuru nosaka kā gada vidējo rādītāju laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam attiecībā uz bentālo zivju sugu zivsaimniecību.

44 No tā izriet, ka, lai gan Spānijas Karaliste laikā, kad tika pieņemta Regula Nr. 1954/2003, atradās atšķirīgā situācijā nekā citas dalībvalstis, nevar uzskatīt, ka ar šīs regulas 3., 4. un 6. pantu šajā gadījumā tiek radīts nediskriminācijas principa pārkāpums.

45 Attiecīgi šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

*Par pamatu, kas izriet no pilnvaru nepareizas izmantošanas*

Lietas dalībnieku argumenti

46 Spānijas Karaliste apgalvo, ka patiesais Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā noteiktā bioloģiski jutīgā apgabala mērķis nebija saglabāt heka mazuļus, bet gan saglabāt diskriminācijas attiecībā uz Spānijas floti šajā apgabalā. Pamatojoties uz Spānijas delegācijas iesniegto pētījumu 2003. gada maijā, tā norāda, ka pastāvēja citi apgabali ar līdzīgu bioloģisko raksturojumu un šāda veida pasākumu pieņemšanu, kas ir paredzēti heka mazuļu saglabāšanai, nosaka Padomes 1998. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV L 125, 1. lpp.). Tādējādi, pieņemot Regulas Nr. 1954/2003 6. pantu, Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras.

47 Padome būtībā norāda, ka šis pamats nav atbilstošs, jo Regulā Nr. 1415/2004, kas ir šīs prasības priekšmets, ir ietverti tikai Regulas Nr. 1954/2003 īstenošanas pasākumi un tā tika pieņemta atbilstoši procedūrai, kāda ir noteikta šajā pēdējā minētajā regulā, līdz ar to neviena procedūra netika apieta.

48 Komisija norāda, ka apstāklis, ka varēja pastāvēt citi bioloģiski jutīgi apgabali vai varēja tikt paredzēti citi pasākumi, nepierāda, ka būtu notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana.

Tiesas vērtējums

49 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību akts ir spēkā neesošs pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts, vai lai izvairītos no EK līgumā īpaši paredzētas procedūras, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem (skat. 1990. gada 13. novembra spriedumu lietā C-331/88 *Fedesa* u.c., *Recueil*, I-4023. lpp., 24. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā C-110/97 Nīderlande/Padome, *Recueil*, I-8763. lpp., 137. punkts).

50 Tomēr šajā gadījumā Spānijas Karaliste nav pierādījusi, ka Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā paredzētais īpašais zvejas intensitātes pārvaldības režīms attiecīgajam bioloģiski jutīgajam apgabalam būtu pieņemts tikai vai galvenokārt tādēļ, lai sasniegtu citus mērķus, nevis heka mazuļu saglabāšanas mērķi. Turklāt, kā to norāda Komisija un atzīmē ģenerāladvokāts secinājumu 102. punktā, nedz apstāklis, ka tehniskie pasākumi jūras organismu mazuļu aizsardzībai varēja tikt ietverti arī citā regulā, nedz tas, ka varētu pastāvēt arī citi bioloģiski jutīgi apgabali, nepierāda, ka Padome, pieņemot Regulas Nr. 1954/2003 6. pantu, būtu nepareizi izmantojusi pilnvaras.

51 Līdz ar to arī šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

52 No visa iepriekš minētā izriet, ka Spānijas Karalistes celtā iebilde par Regulas Nr. 1954/2003 prettiesiskumu savas prasības pamatojumam ir jānoraida un, tā kā nav iesniegts neviens cits pamats attiecībā uz Regulas Nr. 1415/2004 tiesiskumu, minētā prasība ir jānoraida.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

53 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tad Spānijas Karalistei ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī paša panta 4. punkta pirmo daļu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

**1) prasību noraidīt;**

**2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**

**3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.**

[Paraksti]